

СРПСКО КУЛТУРНО НАСЛЕЂЕ НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

Међународна научна конференција „Етничко-религијски проблеми на Балкану: теорија, пракса и политика“ је одржана у Софији у Бугарској у организацији Института за Балканске студије Бугарске академије наука и Харвард универзитета (САД). Институт за Балканске студије Бугарске академије наука је основан 1964. године одлуком Савета министара Народне Републике Бугарске. Главни задатак института је образовање и истраживање језика, историје, културе и модерног развоја Балкана.

Учесници конференције су били професори и стручњаци који се баве питањима везаним за Балкан из САД-а, Велике Британије, Србије, Аустрије, Азербејџана, Немачке, Мађарске, Хрватске, Црне Горе, Босне и Херцеговине, Швајцарске, Турске и земље домаћина.

Проф. др Нађа Бођајев једна од главних организатора конференције Института за Балканске студије Бугарске академије наука је истакла важност сагледавања Балканског етничког и религијског простора са историјског становишта. Велики број учесника се бавио историјским проблемима на Балкану као и о савременим кретањима ка европским интеграцијама

о којима је говорила проф. др Јасминка Симић са факултета политичких наука универзитета у Београду. Могли су се чути предавања о слободи изражавања у мултиетничком друштву проф. др Метју Крамера са Кембриџ универзитета; политичким протестима и етничким конфликтима на Косову проф. др Марка Крамера са Харвард универзитета, до руског утицаја у Грчкој са религијског, политичког и културног аспекта проф. др Голфа Алексопулоса са универзитета Јужне Флориде.

Милош Растовић, истраживач на Дјукејн универзитету у Питсбургу, САД, који је учествовао на панелу са горе поменутих предавачима је говорио о духовном и културном наслеђу Србије у периоду након Другог светског рата. Он је истакао да је главни историјски темељ очувања српског етничког идентитета Српска православна црква (СПЦ).

Након Другог светског рата Титов комунистички режим је уништавао и конфисковао многобројна имања Српске православне цркве (преко 1,180 црквених имања и фондова и преко 70,000 хектара земљишних поседа); црквени фондови су били национализовани, свештенство је изгубило плате и пензије.

За разлику од Краљевине Југославије, комунистичка власт није имала никакве обавезе према СПЦ. СПЦ је добила помоћ од државе само ако су њени свештеници сарађивали са државном влашћу.

Она је гледала на религију на марксистички начин као на „остатак прошлости“ коју треба ставити на маргину друштва. Један од метода које је нова власт примењивала је усађивање материјалистичког погледа на свет како би утицај религије био елиминисан.

Манастир Високи Дечани на Косову и Метохији је 1946. године био кориштен као дечији рекреациони центар, локална пошта и центар за младе. Грачаница манастир је имао сличну судбину користећи поседа за локални Народни савет, Народни фронт, антифашистички фронт жена и различите пионирске организације, приредбе и друге догађаје. Био је само један монах у манастиру који је имао једну просторију и кухиња која је кориштена за манастирску администрацију. Касније је Југословенска народна армија преузела манастир и користила као складиште.

Отац и др Саво Б. Јовић сматра да је комунистички режим убио око 400 свештених

лица, а 700 је било ухапшено и затварано укључујући и њега који је провео пет година у затвору.

Након распада Југославије, српско културно и духовно наслеђе је постала стална мета албанских екстремиста на Косову и Метохији. Кулминација је НАТО бомбардовање Србије 1999. године када је преко 46 цркава и манастира српске православне цркве уништено или оштећено и преко 250.000 Срба и другог неалбанског становништва је протерано са територије Косова и Метохије. За време мартовског погрома 2004. године преко 31 српске православне цркве и манастира на Косову и Метохији који су изграђени у периоду од 12 до 19 века су били уништени или оштећени укључујући и оне под заштитом УНЕСКА као што је манастир Високи Дечани. Преко 115 српских цркава и манастира на Косову и Метохији је уништено или демолирано за време боравка КФОРА који су имали задатак да заштите српско културно наслеђе.

Заштита српског културног и духовног наслеђа на Косову и Метохији у великој мери зависи од међународне заједнице и њихових обећања и обавеза написаним у конвенцији светског

наслеђа Уједињених нација 1976. године: „Право сваке земље је да буде у потпуности суверена и наследник својих културних вредности која су плод њене историје и њена дужност је да их чува као благо које представљају неодвојиви део културног наслеђа човечанства.“

Велики Свети Василије је рекао: „Оно што разликује доброг човека од лошег је то што добар човек користи оно што му је Бог дао да чини добро, док лош човек то исто добро претвара у зло.“

Милош Растовић,
Питсбург, САД

ВАШ ЛЕКАР: САВЕТИ ИЗ ОРДИНАЦИЈЕ „УРОХЕАЛИНГ“ СОМБОР

КРАТАК ФРЕНУЛУМ – УЗРОК КРВАРЕЊА ТОКОМ СЕКСУАЛНОГ ОДНОСА

Френулум је врпчаста формација којом се препуцијум веже за гланс пениса, а има улогу да одржава положај препуцијума и омогући његово враћање након

превлачења преко гланса. Ово је једна од најосетљивијих регија тела јер садржи између 20 и 70.000 ерогених нервних завршетака и већина њих је у пределу френулума што га чини важном структуром за сексуално узбуђење. Кроз френулум пролази артерија која снабдева и исхрањује крвљу гланс пениса. Од рођења френулум може бити кратак и називамо га френулум брече. Ово стање резултира потешкоћама у ретракцији (превлачењу) препуцијума и код многих мушкараца сексуални чин је болан јер трајним исте-

зањем оваквог френулума он постаје осетљив на повреде, иако и нормалан френулум може бити повређен. Пукнуће френулума често се јавља током сексуалне активности, а због нервних завршетака који се ту налазе је болно и тај бол је присутан недељама док не дође до спонтаног исцељења.

Уобичајено пукнуће френулума је праћено крварењем јер је оштећена и артерија френулума. У овим стањима се саветује да се крварење притисне прстима и држи око десет минута. За потпуно зацељење ове регије је потребно

4 недеље, након чега може да се настави са сексуалном активношћу. Код неких пацијената ово место постаје место сталног бола и повређивања. Последица тога је да при свакој повреди долази до стварања ожиљака који додатно скраћују френулум и омогућавају нове повреде. Уколико се уочи ово стање потребна је посета урологу, који ће проценити да ли је лечење могуће спровести употребом крема које ће кожу регије учинити еластичнијом или потребно учинити интервенцију – френулопластику, уз очување артерије френулума

Пише: др
Виолета Шкорић

чиме ће се спречити појава сужења спољашњег отвора уретре (мокраћне цеви) као могућег узрока отежаног мокрења у будућности.

